

Izbaja vsak čitnik zvezok - 1000

NOVICE

za inozemstvo 30. L. Oglasi, za 1 mm višine in širokosti 1 kolone (65 mm): za trgovske in obrbne oglase 50 stol., za osmrtnice, zahvale, poslana, vabila L. 1'20, oglase denarnih zavedov L. 2— Mali oglasi: 30 stol. za besedo, najmanj L. 3—

Prof. Albert Sič
Gradarska ul. 18
LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

Oj, hišica očetova Bog živi te!

Dobra gospodinja podpira hiši tri ogle.

O marsičem se je že pisalo po našem časopisu; imamo gospodarsko bitko, bijemo boj proti plesu, proti popivanju, a še nikomur ni prišlo na misel, da bi se ozrli malo po naših domovih. Nujno je potrebno tudi tu z gospodarskega, z zdravstvenega in tudi s stališča prijetnosti, da se pregleda naše hiše in se marsikaj preuredi.

Za naše gospodarstvo bo koristno, če bomo uredili naša stanovanja s preudarnostjo, če bomo postavili le to kar potrebujemo, da ne bomo natrpali naših stanovanj z raznimi starimi šarami, ki po vrhu tudi nekaj stanejo. Le v urejeno hišo bodo prišli tuji, kot je pravilno povdarjal članek v članku «Slovenski svet, ti si krasan» v zadnjih «Novicah». Posredno koristi urejenost hiše tudi gospodarstvu, četudi bi mislil kdo ravno nasprotno.

Glavno poglavje pa je na vsak način zdravstveno. Naravnost porazna je ugotovitev ministrskega predsednika Mussolinija v zadnjem svojem govoru, da je v vsej Italiji največ jetike pri nas, v Juljski Krajini. In vendar je naša dežela zdrava, ima gore, čist zrak in vse predpogoje za zdravo ljudstvo. Bolezen pa tiči v naših domovih; tam je skrita in preži na nas vse. Mi pa se ne zganemo, da bi jo pregnali.

Živel sem nekaj časa na Tolminskem. Ko sem odpiral v največji zimi okna svoje spalnice se je moja gospodinja čudila. Naši kmetje v prvem jesenskem mrazu zaprejo okna in jih ne odpro do pomladi. Sedaj pa mi povejte: Ali je mogoče, da žive v takih sobah zdravi ljudje?! V gorskem zraku bi ne smeli poznati jetike, pa vendar je ta pošast pobrala že dosti

naših Gorjanov; še cele družine umirajo za to strašno morilko.

Vedno zaprta okna, majhne, nizke sobe z mnogimi spečimi odraslimi in otroci, smeti po kotih, prah, slabo pomita posoda so glavni grehi, ki jih naše ljudstvo dela nad seboj in svojim življenjem. Zelo zanemarjeni pa so naši otroci, ki se valjajo po tleh ali spe zaviti v umazane cunje na pečeh, kjer je vsa nesnaga. Izgovarjajo se stariši, da morajo za svojim delom, a škoda, ki jo utrpi ubogo otroče je stokrat večja od one, ko bi mati opustila eno ali drugo delo. Raje imam enega zdravega delavca, kot deset bolnih!

Vedno bolj prodira tudi na deželo pažnja na modo. Naša dekleta se oblačijo po modi; kupujejo svilene nogavice in obleke in hočejo biti lepe. Priprostih in prikupnih oblek skoro ne dobiš več. Vse kar je slabega dobi pot tudi na deželo. Marsikdo mi je na moje ugovore zatrjeval, da se ponekod dekleta že mažejo po licih s prahom in barvami. To pomeni za me: propad! Jaz mislim, da človeštvo pričinja propadati takrat ko se oddaljuje od prirode. Izgovarjajo se in tudi dokazujejo, da je moka za lica zdrava; jaz vsemu temu ne verjamem: mažejo se ne radi zdravja, ampak, ker bi rade bile lepe. Zastonj! Pobeljeni grobovi in vsak pameten fant bo šel od njih!

Pa poglejmo malo v domove teh kmečkih meščank: vse je narobe, vse je zamazano. Preveč skrbe danes dekleta za svojo lepoto, dosti premalo za lepoto svojih domov.

Dolžnost našega ženstva je, da skrbi za naše domove. Snažni naj bodo in prijetni. Preprosti so lahko, a kljub temu prijazni in prikupljivi. Dom je naše svetišče! V naših hišah je še naša sreča, v njih je naša bodočnost in v njih bo ostala živa naša beseda. Zato posvetimo naše misli in delo našemu ognjišču, da bo imelo trdne temelje, da bodo hiše zdrave in svetle in da bo v njih lepota in mir.

M. V.

Novice iz vsega sveta

NEW YORK

največje ameriško mesto ima za okolico 8 milijonov prebivalcev, t. j. 12 krat več kot Rim in 33 krat več kot Trst. Od vseh teh prebivalcev je 2 milijona tujcev belokožcev in 150.000 tujcev iz Kitajske, Japonske in z otočja. Tujcev je največ Židov, in sicer pol milijona; na drugem mestu so Italijani s 392.000, nato Angleži in Nemci. Razen teh pa so v New Yorku zastopani še razni drugi narodi, med katerimi seveda ne manjka Slovencev.

Kaj pa dela vsa ta masa ljudstva? 10.000 je gledaliških igralcev in igralk, 8 tisoč slikarjev, kiparjev in drugih takih umetnikov. Bankirjev je 14.800, 50 tisoč šoferjev, 19.000 brivcev, 11.500 je sodnikov, odvetnikov in notarjev, 11.700 je orožnikov, detektivov in detektivk, 190.000 trgovcev, 21.400 telefonistov, 33.000 učiteljev in profesorjev vseh šol, 4000 duhovnikov itd. itd.

Upravno je New York razdeljen v pet okrajev, katerih vsak ima svojega predsednika izvoljenega od meščanov. Na čelu celemu mestu pa so trije meščani, in sicer major (župan), comptroller (glavni računovodja) in predsednik mestnega sveta.

Javne naprave so najpopolnejše. Za zdravstvo in snažnost me-

sta je preskrbljeno dobro, tako, da je umrljivost znižana na najnižjo mogočo stopnjo. Izvrstna in zelo hitra so prevozna sredstva, ki so skoro vsa v rokah privatnih družb. Služba 6000 gasilcev je izvrstna.

Trgovina je zelo razvita; brez dvoma je New York največje trgovsko mesto. Pomislite, da je samo v letu 1923 dobila newyorška občina na davkih (ki v Ameriki niso visoki) 353.350.975 dolarjev.

Obrt je tudi zelo razvita. Največ izdelujejo oblek. Važne so tiskarne, tovarne tobaka, čipk, medi, jekla, železa, konserviranega mesa, bary, svile, hišne oprave, zdravil in godal.

New York je tudi kulturno središče Amerike, kajti tu se tiska največ knjig, časopisov, tu ima svoj sedež največ založb. V New Yorku so tri univerze (visoke šole), mnogo drugih šol in muzejev. Javna knjižnica ima 1.500.000 knjig.

Mi nismo vajeni tako velikih stvari. Stric iz Amerike.

ČUDNI MRTVECI

Ko so pred časom kopali delavci pri Goedu (Bartzen) so dokopali do 20 človeških okostij. V ustih vsake lobanje so tičali noži. Učelnjaki so izjavili, da so okostnjaki

stari okoli 700 let, a niso mogli pojasniti, zakaj jim tiče med zobmi noži. Misli se, da je to v zvezi s praznovanjem v vampirje — krvose — ki je bilo v starih časih splošno razširjeno; možno pa je tudi, da so ti mrtveci umrli za kakšno kužno boleznijo in so dobili nože v usta v veri, da se s tem prepreči razširjenje kuge.

Tedenski pregled

ITALIJA.

Pretečeno sredo je začelo v Rimu novo zasedanje poslanske zbornice. Veliko zanimanje je vladalo za sejo, ki se je vršila v četrtek, kajti za ta dan je napovedal predsednik vlade on. Mussolini velik govor. In res je pred nabito polno zbornico poslušalcev govoril predsednik nad 2 uri.

Razpravljal je o zdravstvenem in plemenskem stanju italijanskega naroda, o upravni uredbi države ter o sedanjih in bodočih splošnih političnih smernicah. Govoril je o boleznih, ki razsajajo v Italiji in o slabih posledicah padanja števila porodov. Zato se bo poleg samskega davka uvedel najbrž tudi davek na zakonce brez otrok. Italija bo morala čez 25 let šteti 60 milijonov duš, če bo hotela doseči cilje, ki si jih je postavila. «Kaj je 40 milijonov Italijanov, je rekel on. Mussolini, napram 90 milijonom Nemcev, 200 milijonom Slovanov, napram Francozom, Angležem itd.?» — V nadaljnjem delu svojega govora je načelnik vlade govoril o novoustanovljenih pokrajinah in uvedbi občinskih načelnikov. O meji na Brennerju je ponovno zatržil, da je nedotakljiva in da jo bo Italija branila tudi z vojsko. Bolzanska pokrajina je bila ustanovljena za hitrejšo poitalijančenje tistih krajev, ki jih je Avstrija svoj čas germanizirala. — Občin šteje Italija 9000. To število je preveliko in se bo skrčilo. Občinski načelniki ne smejo po nepotrebnem zadrževati denarja, da se občine ne zadolže preveč. Fašistovski režim je izvršil tudi preuredbo policijske službe. Za javno varnost v Italiji skrbi sedaj kakih 100 tisoč mož.

On. Mussolini je nato zavračal očitke, ki prihajajo iz inozemstva, da sloni fašistovski režim na strahovladji. O režimu se lahko reče samo, da je strog. Fašizem noče nikake opozicije. Zato so bile vse opozicijske organizacije razpuščene in tisk zatrt. «V Italiji, je rekel on. Mussolini, je prostora samo za fašiste in za tiste nefašiste, ki so dobri in marljivi državljanji; za protifašiste pa ga ni.» Ministrski predsednik je končno naglašal, da morajo priti fašisti na vsa vodilna mesta v državi. On bo ostal na vladji še kakih deset ali petnajst let, da dovrši svojo misijo. Treba je izpopolniti armado, da se bo lahko vsak čas mobiliziralo 5 milijonov mož, kajti druge države se zmerom bolj oborožujejo. Skrbati bo treba še v večji meri za zrakoplovstvo in mornarico.

Fašistovski režim pa bo moral izvajati še gospodarsko in finančno bitko ter izvesti reformo ustave.

Govor on. Mussolinija je zbornica sprejela z silnim navdušenjem. Sklenila je, da se da govor tiskati na lepake in nalepiti po vsej Italiji.

JUGOSLAVIJA.

Baje se bodo vršile v Jugoslaviji nove volitve 18. septembra. Volilne priprave so v polnem teku. V vladnih krogih se sestavljajo kandidatno listo in vlada je že začela z volilno agitacijo.

NA BOLGARSKEM.

so se nedeljo vršile državnozbornske volitve, ki so potekle v miru in brez nepriilik. Iz volilnih rezultatov je razvidno, da si je vlada zasigurala dvotretjinsko večino in sicer 189 poslancev, dočim bo štela opozicija 84 poslancev.

Pijte KAKAO DE' JONG'S!

ČEHOSLOVAŠKA.

Na Čehoslovaškem so se vršile pretečeni petek volitve predsednika republike. Izvoljen je bil ponovno Masaryk, mož, ki si je pridobil za čehoslovaško republiko neminljivih zaslug! Ponovna izvolitev Masaryka predsednikom republike je bila sprejeta z nepopisnim navdušenjem!

ANGLIJA IN RUSIJA.

Položaj med Anglijo in Rusijo je še vedno neizpremenjen. S prelomom med Londonom in Moskvo je ustvarjena za vsa Evropo čisto nova situacija. Boj med Londonom in Moskvo bo prisklil vse evropske države, da se odločijo za eno ali drugo stran.

Londonska vlada je sklenila, da objavi knjigo, v kateri bo natisnanih več dokumentov, ki so bili zaplenjeni v sovjetski misiji v Londonu. Člani sovjetske misije bodo imeli komaj ta teden dokumente v uredu za odpotovanje iz Londona.

Od druge strani prihajajo poročila iz Moskve, da je sovjetski komisar vojne in mornarice izdal potrebna navodila za mobilizacijo. Kronstadt se utrjuje in je že pripravljen za vojno stanje. Izdane so tudi že naredbi o ojačenju sovjetske vojske na mejah. Celokupna rdeča armada in mornarica je že pripravljena za vojno, da ubrani meje v slučaju vojne.

Nič dobrega ne kaže.

Dnevne novice

NUNGESSER-COLI

To sta bila — kakor znano — dva francoska letalca, ki sta nameravala nekaj dni pred zmagovalnim ameriškim letalcem Lindbergom preleteti preko Atlantskega morja v Ameriko. Toda oba letalca sta izginila in skoro gotovo, da sta plačala svoj pogum s smrtjo na morju.

Pariz je sledil z nepopisnim razburjenjem čudovitemu poletu čez vesoljni ocean. Pariz je drhté spremljal «Belo ptico» v boj trajnemu sovragu: megli, temi in nevihti...!

Ne, kdor ni videl prizorov naslednjega dne, ko sta Nungesser in Coli odletela, kdor ni videl obrazov stotisočev mož, žena in otrok vseh slojev pomešanih med seboj, ko so se gnčili in previrali v nestrpnem pričakovanju, zdaj besneč kakor neurje, zdaj drhteč v mrtvaški tišini, kdor ni videl tega, ne more trditi, da pozna Pariz. Da, trda je bila preiskušnja živcev, ki so morale prestatj množice v onih urah pričakovanja.

Tedaj so se nenadoma ob treh popoldne pojavile prve vrste, ki so oznanjale, da sta Nungesser in Coli srečno prispela v New-York. Masa je završela. Brezmejno navdušenje je nastalo iz stotisoč grl, topovi so zmagovalno gremeli, rakete so se zažigale po nebeškem svodu. Ljudje so ponoreli od navdušenja, po kavarnah so intonirali državno himno. In v tem razveseljevanju in brezmejnem navdušenju — je prinesel list «Matin» novico, da ni o letalcih še nobenih poročil. Množica ni mogla verjeti. Tišina je legla zopet na mesto. Ob eni ponoči je vznemirjenje doseglo višek. «Nobenih vesti o usodi Nungesserja in Colija» so čitali ljudje pred uradništvij velikih dnevnikov. A nihče se ni ganil, da bi šel domov. Množica je znala, da imata letalca samo še za dve uri bencina, a ljudje so s strahom vztrajali na mestu, kot da je od njih odvisna usoda junajov. In potem je prišlo ono neizogibno. Z boleščjo v srcu so se morali ljudje sprijazniti z mislijo, da se je polet ponesrečil. Ameriški bogataš je razpisal 10.000 dolarjev nagrade za onega, ki bi našel prvo sled za Nungesserjem in Colijem ali vedel povedati kaj sigurnega o usodi obeh letalcev. In še danes nimamo o letalcih nobenih poročil!

De Pinedo

je prispel na Azorske otoke. V Horti ga je pričakovalo več sto oseb, ki so mu priredile lep sprejem in ga obsipale s cvetjem. Prihodnji ponedeljek namerava odleteti v Lisabon in od tu v Rim.

Ameriški letalec Lindberg

bo obiskal s svojim letalom — predno se vrne v Ameriko — London, Stockholm, Berlin in Rim. V London je prispel že nedeljo ob 6 uri zvečer. Pričakovalo ga je nad 100.000 oseb.

Kongres Zveze lig za Družbo narodov.

Govor poslanca dr. Josipa Wilfana
V ponedeljek zvečer se je vršil v Berlinu v hotelu Esplanada banket na čast udeležencem kongresa zveze lig za Družbo narodov. Na banketu je med drugimi govoril tudi naš poslanec g. dr. Wilfan, ki je v svojem govoru naglašal potrebo solidarnosti voditeljev vseh narodnih manjšin v borbi za osiguranje nacionalnega in kulturnega razvoja narodnih manjšin. Njegov govor so udeleženci sprejeli z velikim odobravanjem.

«Kmetijska družba»

za Slovenijo v Ljubljani praznuje letos 160 letnico svojega obstanka. Ona je samostojno društvo za pospeševanje kmetijstva in ima nalogo, da pazi in vpliva na zakonodajo in upravo, v kolikor se tiče kmetijstva. Ustanovljena je bila leta 1767.

Danes ima družba nad 15.000 udov, ki so razdeljeni v 365 podružnic. V Ljubljani poseduje družba hišo na Turjaškem trgu, v kateri so nameščeni uradi in blagovni oddelek. Na Poljanah ima svojo drevnico, hišo hleve in skladišča. Na Ivju pri Zidanem mostu ima svoje pasniško posestvo in podkovo šolo. V Ljubljani vzdržuje enoletno kmetijsko-gospodinjstvo šolo. Leta 1908 je ustanovila pokojninski sklad za svoje uslužbenice in kupila zanj trinadstropno hišo. Leta 1921 se je udeležila po svojih zastopnikih kmetovalcih poučnega potovanja po Češkem in istega leta priredila kmetijsko potovanje po Srbiji. Leta 1926 je kupila v Mariboru hišo, v kateri je uredila skladišče, da s tem omogoči udom mariborske oblasti cenejšo nabavo kmetijskih potrebščin. Mnogo je pripomogel k razvoju kmetijstva list «Kmetovalec», ki ga družba izdaja že od l. 1884.

To krepko kmetijsko organizacijo vodita Primorca g. Ivan Sancin kot predsednik in g. inž. Rado Lah kot družbeni tajnik.

29. MAJA

so praznovali po vsej Jugoslaviji desetletnico majniške deklaracije, spomin na impozantno gibanje, ki se je začelo med slovenskim narodom za osvoboditev izpod avstrijskega jarma in za ujedinjenje s Srbi in Hrvatimi.

K prvemu sv. obhajilu

je pristopilo v soboto 100 nedolžnih otrok iz šentjakobske slov. šole v Trstu. Prizor je bil lep in ginljiv. Pri sv. maši so lepo in ubrano pele učence VIII. razreda. Po sv. maši so bili otroci pogoščeni v okrašenih telovadnicah.

Pismo iz Argentinije

Naš naročnik nam piše:

Nahajam se v mestu Mar del Plata. Tu nas je 5 Slovencev in precej Italijanov. Mesto je približno veliko kakor Gorica. V poletnem času pride mnogo gospode na letovišče iz vseh krajev države. V Buenos Airesu je mnogo Slovencev, toda žal, da sedaj nimajo še nobene organizacije. Največja zabava jim je nedeljsko igranje na kroglo. V Buenos Airesu izhaja list «Gospodarstvo» v hrvaškem in češkem jeziku. List pa je začel objavljati tudi slovenske dopise. Tako je n. pr. priobčil pred kratkim tudi par mojnih dopisov. Z ozirom na delo in položaj delavstva so razmere različne. Delavstva je polno različne stroke, a mnogo jih je brezposelnih. Poznam zidarja, ki je doma iz bližine Reke, a je revež že nad mesec dni brez dela, dasi je prvovrsten delavec. Za klesarje je tudi slabo. Mnogi so se lotili drugega dela, ker ne morejo dobiti klesarskega dela. Najbolj gorje je tistim, ki nimajo nobenega poklica. Ti so pravi reveži. Mnogo jih poznam, ki so tukaj 3 do 4 leta, a ne morejo družini ničesar poslati.

Sedaj imamo jesen, listje odpada z dreves.

Težko je zapustiti domači krov in se podati v tujino. Posebno težko je bilo to meni, očetu štirih otrok. Toda, kdor ima poklic in dobi delo, lahko rečem, da se tukaj lepo živi! Največja svoboda vlada glede strank in jezikov. Vsak je lahko to, kar mu je ljubo.

Z odličnim spoštovanjem — Koruza Andrej, Mar del Plata, Argentinijska.

KAJ JE Z OSMICAMI?

O tem vprašanju smo precej obširno poročali v «Novicah» 7. apr. t. l. Na ponovno vprašanje, ki nam ga je te dni stavil naš naročnik, poudarjamo še enkrat, da se **onim vinogradnikom, katerim županstvo prošnje za osmice odbija, — godi krivica! Postopanje takih županstev je tudi v protislovju s plošno agrarno politiko vlade, katere namen je, podpirati in pomagati poljedelcu.**

Ljubo doma, kdor ga ima!

Mladina je naš up in naša bodočnost. Če nam je pri srcu dobra, lepa, srečna bodočnost, če si hočemo z velikim trudom, s krvavim znojem ohraniti naše domove, si moramo vzgojiti stanovsko-zavedno mladino, dobro vzgojenih gospodarjev.

Res je, kmet živi danes v težkih gospodarskih razmerah, tako da omahuje in obupuje in ni več kos težkim časom. In ravno radi tega zgublja mladina veselje do kmetijskega dela, ugaša ljubezen do naše lepe domače zemlje. Kmetijska mladina se preveč obrača k drugim nepotrebnim poklicem, vse drvi v mesta k drugemu delu in ne pomisli, da beži iz dežja pod kap. Nič čudnega! Če oče doma le godrnja in toži o težkem poklicu, o nevhvaležnem delu, o slabem izhajanju, če ne vidi nobene svetle točke in nič dobrega na kmetijskem poklicu, potem pravim — ni nič čudnega — če se sin izneveri svojemu poklicu in stremi za drugim življenjem, ki se mu zdi bolj srečno in hvaležno, kakor je ono na kmetih. In vendar je kmetijski stan najlepši poklic in najbolj neodvisen stan! Doma ostaja kmetija premalo ali nič obdelana, na veliko žalost vidimo na prodaj kmetijo za kmetijo!

Kmetje! Nič obupa! Pogum! V teh težkih časih treba samo mnogo ljubezni in svetega navdušenja! Ali naj popustimo te naše zelene livade, te pestre travnike, te lepe njive, ki so jih naši očetje tako pridno obdelavali in jih nam zapustili kot dedščino? Ali naj se izneverimo svojemu domači grudi, prepojeni z znojem naših pradedov; namočeni z njihovo srčno krvjo? Ne! Nikdar!

Ceniti jo hočemo kakor punčico svojega očesa in ji zvesti ostati do groba, kajti:

Ljubo doma, kdor ga ima!**Iz urada politič. dr. „Edinost“ v Trstu**

Ignac Perdan - Postojna: 1) Rok za vlaganje prošenj za vojno pokojnino je potekel 1. 10. 1926; je prepozno.

2) Številke bodo objavljene v «Edinosti» in «Novicah» čim bodo izžrebane.

Andrej Šav - Golegoriča: Vaš rekurz ni dospel na tajništvo računskega dvora.

Franc Matko - Trnovo: Tudi za Vas je generalno pravdnštvo povprašalo mnenje višje zdravniške komisije.

Licul - Šumbreg: Že 7. januarja t. l. je bil odposlan sklep generalnega pravdnštva pri računskem dvoru, kateri Vam bo dostavljen v kratkem od sodnije.

Josip Bassanese - Oprtalj: Je bilo povprašano mnenje osrednje višje zdravniške komisije in 27. t. m. je bila poslana požurnica.

Elizabeta vd. Miani - Kaštel: Generalno pravdnštvo pri računskem dvoru je zahtevalo od ministrstva zunanjih zadev gotove informacije, katere se je 24. t. m. požurilo.

Anton Ribarič - Vodice: Vam je prošnja za pokojnino odbita.

Albert Vouk - Placc: Akt ni bil še predan računskemu dvoru. Bomo skušali urgirati na vojnem ministrstvu, vsekakor Vam ponovno svetujemo, da vzamete kolokovan papir in začnete na novo in neposredno pri računskem dvoru.

Ta pot bi bila najkrajša in najbolj gotova.

Josip Barba - Podbeže: Vaš rekurz ni nikdar dospel na tajništvo računskega dvora.

Anton Kegeč - Masce: (Na znanje idrijski organizaciji). Vam je dovoljena vojna pokojnina v znesku letnih 729.— lir počenši od 1. 6. 1925. dalje (Min. odlok št. 57316 od 5. 3. 1927). Videmski zakladni delegaciji je naročeno naj izplačuje.

Anton P. - Idrija: Vaše pismo smo prejeli, pa Vas pozivamo, da se obrnete na idrijsko krajevno organizacijo. Tam boste dobili potrebna navodila in eventualna pomoč.

Jos. Nabergoj - Kazlje: Dovoljeno je skrajšano vojaško službovanje na šest mesecev, vendar je dvomljivo, da bo bil odpuščen po tem roku, ker od letnika 1907. dalje se mora imeti predvojaški tečaj, ako reflektira na gotove ugodnosti.

Dopisi**TOLMIN IN TUJSKI PROMET.**

Je potrebno, da tudi o tej stvari spregovorimo par besed v «Novicah», posebno sedaj, ko se bliža poletni čas. — Že pretekla leta je došlo v Tolmin več tujcev, vendar pa ne v toliki meri, kakor bi bilo pričakovati. Pri tem je zanimivo, da se je več tujcev ustavilo v bližnji Sv. Luciji, čeravno je Tolmin večji in mogoče tudi po legi pripravnější kraj. V tej ugotovitvi pa leži tudi že odgovor na vprašanje: čemu to? Tolmin pač do danes ni znal pritegniti nase zadostnega števila tujih ljudi.

No, letos se poiskusa tudi temu od pomoči z propagando in reklamo. Posebno se za to trudi nalašč ustanovljeni «Odbor za tujski promet» (Comitato movimento forestieri). V ta namen je tudi pred kratkim izdal knjižico «Tolmino», seveda v italijanskem jeziku.

Pri tem naj ne pozabim na neko zanimivo dejstvo: v Tolminu se več trudijo za povzdigo tujskega prometa tujci, kakor pa pravi domačini. Ali ni to zopet en dokaz za našo nepodjetnost. Imamo pač že staro in grdo navado, da nosimo želje raje globoko v srcu, ne da bi se potrudili in jih uresničili. In pri tem polju, ki velja za vse Slovence, prav lep primer. — Oglejmo si samo to zanimivo knjižico, ki je prva te vrste: sicer je pisana pred vsem v svrhu reklame, zato je jasno, da za nas ne veljajo neka teza pretiravanja, posebno ne ona o udobnosti in postrežbi. To leži mogoče šele v bodočnosti. Vendar pa je to le malenkosten faktor. Glavno je kraj sam, njegove naravne lepote in bujnost okolice. Tudi o tej stvari najdemo v knjižici mnogo hvale in važno je, da ta hvala ni popolnoma nič pretirana. Priznajmo Tolminu ono, kar mu gre in ono, s čimer se lahko ponaša. Tega pa se domačini menda sami ne zavedajo, zato jim svetujem, naj pre-

čitajo pazljivo to poglavje iz omenjene knjižice in potem preštudirajo in pregledajo na lastne oči, ker sem prepričan, da tega večina še ni storila. — Zgodovinski del knjižice, pa je pisan precej enostransko in človeku takoj stopi v oči tendenca, ki pa je tudi le tendenca in nič več. Toliko glede te knjižice. Naj ponovim samo še glavno misel, ki me pri tem obhaja: sledimo po stopnjah tujcev, ki mu kažejo naše kraje — in oglejmo si jih enkrat. Sicer je to žalostno, pa je še bolj sramotno — toda če še sledili ne bomo!? Izgleda to, kakor ironija, pa ni, ker ima ta občaten izvor o dejstvih, zato mora biti k večjemu le žalosten pogled. Je pač tako pri nas. Dejstvo pa je pri tem, da poznajo lepoto Tolmina bolj Netolminci, da oni skušajo tudi to lepoto izkoristiti v svoje namene in da imajo pri tem glavno besedo oni. Pri vsem tem pa bi moral človek zameriti domačinom in ne drugim. Mi pri vsej stvari le srčno želimo in nič več. Dovolj o tem!

Jasno je, da bo Tolmin bolj ustregeel raznim turistom in ekskurzijonistom, kakor pa navadnim letoviščarjem in to radi svoje lege, ki je res zanimiva. Ima tudi par lepih izprehodov, ki pa od daleč ne dosežajo onih daljših, pripravnih za ture. Zato je gotovo, da se bodo za Tolmin zanimali predvsem letoviščarji, ki so navdahnjeni tudi z turizmom. Ti bodo v njem našli pravcati raj.

IZ TOLMINSKEGA.**Mladini v pomisleki!**

Pogosto prihajajo iz naših krajev dopisi, zadevajoče se prosvetnega dela in društvenega življenja. To je znak, da se skuša dvigniti to pametno in potrebno vrsto kulturnega udejstvovanja mladine. To se pa danes ni še popolnoma doseglo, deloma morda že. Se vedno je mnogo taci, ki jim je ljubeše popivanje in divjanje kot kaj pametnega. Mnogim je še zmisel društev nepoznan, ne zavedajo se nalog in ciljev, ki se jih te stavi.

Tem hočem obnoviti v spominu, ka jje društvo. Društvo je skupina ljudi, ki si prostovoljno združi v dosega enega cilja. Marsikaj si more posamezen član odreči, podvreči se volji in koristi večine, sleči sukno osebnih antipatij in preprirov. Vse to je potrebno, sicer je vsako delo in uspeh nemogoč.

Drugo pa je cilj, ki si ga stavijo društveniki. Pri nas, bi se dal cilj društev določiti z dvema besedama: izobrazba in vzgoja. Danes je to najvažnejše za naše ljudstvo najpotrebnejše. Brez izobrazbe ne more biti blagostanja in bogastva. Otežkočeno naše življenje pa zahteva trdih in kremenitih značajev.

Društvo naj nam bo torej prava ljudska visoka šola, ki s sestanki, s predavanji, knjižnico, z nastopi itd. skuša doseči določen cilj. Društvo nam je danes vsakdanja potreba, preko katerega ne moremo iti. Dobro bi bilo, da bi to spoznala tudi že ona mladina, ki do danes ni imela odprtih oči za potrebe našega časa in napredka, ter da bi zamenjala običajno popivanje in divjanje z društvenim delovanjem,

ROČINJ.

Naša Mlekarnica bo začela v najkrajšem času poslovati. Čas je, da se je mislilo na to pametno ustanovo, ki bo prinesla posebno nekaterim našim vaščanom, ki se pečajo z živinorejo, marsikakšno liro. Saj drugače se pri nas težko vidi denar, primanjkuje nam ga za najnujnejše potrebščine. Povsod sami izdatki in potrebe. dohodkov malo.

Vse ovire, ki so zakasnele delovanje naše Mlekarnice, so odstranjene tako, da govorimo lahko po dolgem času tudi o dosegi in izvršitvi te prekoristne namere.

Most čez Sočo nad našo vasjo in Avčami je bil tudi v takem stanju, da je bil prehod skoraj nemogoč. Most je bil namreč popravljen po vojni samo za pešce, a kmalu tudi tem ni nudil več varnega prehoda. Pred kratkim je bil popravljen vsaj za silo. To je bilo tudi potrebno, sicer bi morali hoditi v Kanal in nato v Avče, zgubili bi pri tem kar par ur, medtem ko nam stoje Avče tik pred nosom, na nasprotnem bregu Soče.

DOL-OTLICA.

Veliko krizo preživlja naše ljudstvo to leto na gori. Dela ni, zaslužka ni. Druga leta do konca aprila so dobili z zelo majhno izjemo vsi moški delo, bodisi v domači deželi, ali

Succ. ANTONIO CICLITIRA TRGOVINA Z LESOM
UVOZ in IZVOZ. - SKLADIŠČE POD ŠKEDNJEM - TRST

pa v tujini. Šlo pa jih je največ v tujino, to je v Nemško Avstrijo, odkoder so se proti koncu jeseni vračali z dobrim zaslužkom domov. Letos je za Avstrijo težavno dobiti prelaznico in tudi le par jih je, ki so jo dobili. Nekaj jih je šlo na Tirolsko, a tudi tam je manj dela za naše ljudi. Dosti jih dela v bližini doma, a brez stalnega zaslužka in končno tudi brez zaslužka, kajti če se en teden dela, drugi se išče novega dela, se sproti vse porabi. Nemalo pa jih je še doma, ki še nič ne vedo, kam se obrnejo. Čez leto se že rine naprej, a ko pride zima in v žepu pajek prede, bo trdo šlo. Da bi nas preživela bor-na zemlja, tega se ne more misliti.

Le v najboljšem slučaju nas more preživeti dva meseca. Ko se je blagoslovljiva zastava 8. maja na Otllici, katero je ljudstvo podarilo tukajšnji karabinerski postaji, je prisostvovalo več različnih oblastev tej slavnosti. Videli so udanost ljudstva in videli njega bedo, zato bi se oblastva več lahko spominjala in šla na roko ljudstvu, da si pripomore vsaj do vsakdanjega kruha.

Drugi posebnih novic ni, le na občinskem uradu se pričakuje nekaj sprememb. Ker ni še nič gotovega, naj zadržuje. Kasneje pa sporočimo o spremembah.

Končno bi bilo omeniti, da se je pri pregledovanju otrok, o priliki cepljenji koz, delala razlika med otroci vpisanimi in nevpisanimi v «Bali-lo». Če je otrok bolehen, ni sposoben za slično organizacijo. Treba je prejskrbeti za njegovo zdravje in ne ga odpraviti z motivacijo, da ni vpisan. Otrok je vendar nedolžen in ne ve čemu se ga prezira.

IDRIJA.

Kakor vsako leto, tako smo tudi le-sno. V nedeljo dne 8. maja ob 8.30 dopoldan se je vršila slov. sv. maše, pri kateri je igrala delav. godb. društvo. Po sv. maši se je vršil spreved mi-mo mo občine kjer je gasilno dru-štvo diliralo oblastem.

Popoldan ob 1 uri se je vršila na Šolskem trgu gasilska vaja. Zalibog ni bilo vse v redu, kakor bi bilo to zahtevati od gasilcev. Nič ni sicer reči gasilcem, ki so se že mnogokrat pokazali kot dobri pri požarih. Toda one živahnosti, prisotnosti duha manjka pri vajah. Vse vaje bi mo-le biti precizno izvedene, tako, da bi občinstvo ki je gledalo dobilo dober vtis.

Mogoče je vplivala na člane tudi prepoved igre, ki bi se imela vršiti v soboto dan preje in nedeljo.

Mislím, da si je društvo po tej skromni slavnosti pridobilo zopet kaj novih članov, kar bi bilo zelo razveseljivo. Le z dobrimi stvarmi se pridobi ljudi. Pri nas se dobijo še lju-dje, ki jih je sram biti gasilec. No, tudi ti upajmo, da pridejo do spoznanja. Društvu pač želimo vsi uspe-ha. Največ bi bilo doseženo seveda, če bi prišli že enkrat do svojega do-ma. Da se nam ta želja uresniči, mo-ramo iti našemu gasilnemu društvu vedno in vsi na roko.

Kakor sem že omenil, je bila za 7. in 8. t. m. napovedana igra «Zakletí grad» prepovedana. Izposlovalo se je dovoljenje za 14. in 15. t. m.

Dejanje Remčeve igre «Zakletí grad» se vrši v XVII. stoletju na Vi-pavspkem. Podana je bila razmero-ma dobro. Omenil bi samo na krat-ko. Igralci stari in mladi, da bi se že narečja lahko iznebili. Petje je bilo dobro. Igralec z lutnjo bi moral tudi igrati nanjo, največkrat je po-zabil. Glas ima dober, odpirati bi mor-al bolj usta in malo bolj uživati bi se moral v petje.

Najboljše je bilo 3. dejanje. Scenerija je bila dobra. Natančnost se je poznala, kar pri drugih tega ni opaziti.

Gledališče je bilo oba večera pol-no. Videli smo zopet ljudi z okolice. Prvi večer se je bilo naravnost ču-di-ti ljudem, kako so se bili vživeli v igro. V nedeljo pa je bila publika pod kritiko. Opazoval sem velikokrat na-še ljudi pri predstavah ali tako kot so bili v nedeljo nisem še opazil. V najbolj dramatičnih prizorih pa kro-hot po dvorani. Kako to vpliva na igralca mislim, da ni treba pripom-niti. Zato bi bilo svetovati, da taki ljudje, ki ne mislijo slediti igri, je bolje, da drugič ne pridejo, ker s tem bodo mnogim ustregli.

Marsikateri čitatelj se bo čudil, ka-ko smo pridni v Idriji s prireditva-mi. Res je! Mogoče bi bili še bolj, ko bi se pridružili še drugi k nam.

IZ BRIJ.

Ni ga več med nami, ni ga več med živimi. Zapustil nas je naš dobri učitelj Anton Možina. Kdo ni poznal mo-ža dela in trpljenja? Neprtrgana ve-riga dela skozi 39 let na kulturnem, gospodarskem in narodnem polju! Seme, ki ga je vsadil pok. Ant. Mo-žina na vseh teh poljih je bogato ob-rodilo svoj sad! Njegove zasluge so neusahljive ne-le za naš domači kraj, pač pa tudi za vso solnčno Goriško deželó.

Ob velikanski udeležbi občinstva, ki je pohitelo od vseh strani, da se še enkrat poslovi in pokloni spominu pok. Ant. Možina, smo ga položili v ponedeljek k večnemu počitku.

Več govornikov: tovarišev, prijate-ljev, zastopnikov raznih organizacij se je poslovilo od pokojnika v gin-ljivih besedah Slava nesmrtnemu spominu pok. Antona Možina!

Skrbna mati

daje svojim otrokom kakao **DE JONG'S**, da čvrsto rastejo in zdravi ostanejo. To je prvovrstno kre-pilno sredstvo za majhne, za stare in za take, ki so prestali bolezen.

IZ BREGA

Tri prezgodnje smrti

Nepregledna vrsta spremljevalcev je stopala nedeljo v Boljuncu na zad-nji poti za krsto Dragice Sancinove, komaj 23 letne mladenke, hčerke iz znane družine pok. občinskega taj-nika Sancina. Udana v voljo božjo, upajoč vedno in vedno na ozdravlje-nje ji je angelj smrti po enoletnem trpljenju pristrigel nit življenja v najlepši cvetoči dobi. Odeta med sa-mim cvetjem poklonjenemu od so-rodnikov, prijateljev in znancev, so ji tudi domači pevci izkazali zadnje slovo. Nesreča, ki je zadela cenjeno družino Sancinovo, naj ji bo v tolaž-bo sočutje ljudstva, ki je s splošno udeležbo počastilo zadnjo pot Dra-gice, katera se danes veseli med ne-beškimi krilatci. ***

Ob istem času so spremljali k zad-njemu počitku iz Krogelj na pokopa-lišče k Sv. Martinu v Dolino 19 letno Olgo Gropajc. Še pred par dnevi čila, zdrava in vesela, je revica kratki, za-vratni bolezní podlegla. Bog naj ji bo milostljiv. ***

Na mrtvaškem odru je ležala v ne-deljo v Boljuncu tudi Karolina Peta-ros (mlinarica iz Broda). Pridna go-spodinja, skrbna mati, žena, ki je uživala obče spoštovanje in ugled je komaj 52 let stara podlegla dolgi bo-lezni. Tudi tega pogreba, ki se je vršil v ponedeljek popoldne, se je udele-žila ogromna množica ljudstva ter domači pevski zbor in domača godba. Blaga žena naj uživa večni mir! Prizadetim iskreno sožalje.

IZ VANGONELA-MAREZIGE.

Vas Vanganel je ena najmanjših va-si občine Marezige, tako da šteje komaj 15 hiš št. Dne 29. maja t. l. je vasi pokazala, kaj se da lahko napraviti s slogo. Istega dne se je vršila velika slavnost, blagoslovila se je mala na novo postavljena cerkvi-ca v čast prečiste Device Marije. Blagoslovil in krstil se je tudi novi zvon. Prihiteli so verniki in častil-ci Marijini od blizu in daleč. Pri obredu so prisostvovali tri gospodje duhovni: č. gosp. župnik Požar iz Marezig, Don Vascon iz Kopra in ško-fov namestnik iz tržaške škofije, ka-teri je napravil lepo slovensko pri-digo. Tako je tudi prav, smo vsaj dobro razumeli besede, ki smo si jih globoko vsadili v srce. Pri procesiji je šest v belo oblečenih deklet nosilo Maijin kip. Nasopil je peski mešani zbor iz Marezig in domača godba, ki je igrala par lepih koračnic. Po sv. maši se je ljudstvo mirno razšlo in se zopet zbralo pri našem domačinu gosp. Babiču v gostilni pri Petelinu, da se tudi telesno okrepiča s kozar-cem pristnega domačega vina in pri-grizkom domače kuhinje. Popoldne se je vršil sv. blagoslov in litanije. Slovesnosti se je udeležil tudi gosp. podeštat in domači učitelji s šolsko mladino. ***

Drugi dopis iz Marezig pravi, da se ljudstvo prav nič ne strinja s tem, da so Vanganelci sezidali podružnico ter pobirali milodare po celi fari. Ti-sti denar, ki se je nabral za tisto cer-kvico, bi bilo boljše, da bi se dalo za popravo farne cerkve, ki je tako po-

trebna popravila. Torej tista cerkvi-ca je bila popolnoma nepotrebna v fari —pravi dopis. Boljše je eno ja-bolko zdravo nego deset gnjilih. Na-dalje pravi, da so tamošnji novi sem-nji slabo obiskani in sicer ker niso objavljeni po časopisih in družinskih koledarjih. Dalje, da semenjske lope razpadajo od dne do dne. Občina ne (Dalje na IV. strani)

Kmečka posoj. in hran. v Matenjivasi
reg. zadruga z omejeno zavezo
vabi na

redni občni zbor

ki se bo vršil
dne 12. junija t. l. ob 9. uri zjutraj
v uradni sobi.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
 2. Poročilo načelnštva in nad-zorništva.
 3. Potrdilo računskega zaključ-ka za leto 1926.
 4. Volitev nadzorništva.
 5. Slučajnosti.
- K polnoštevilni udeležbi vabi
Načelnštvo.
Matenjivas, 26. maja 1927.

Mlekarska zadruga na Prestranku
reg. zadruga z omejeno zavezo
vabi na

redni občni zbor

ki se bo vršil
dne 12. junija t. l. ob 3. uri popoldne
DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobritev računsk. zaključ-ka za leto 1926.
3. Poročilo načelnštva in nad-zorništva.
4. Volitev dveh odbornikov v načelnštvo.
5. Volitev dveh odbornikov v nadzorništvo.
6. Nabava skupne mlatilnice.
7. Dogovor za združitev z mle-karno Koče.
8. Lastnoročni podpisi pristop-nic.
8. Slučajnosti.

Odbor.

„Kmetijska zadruga“ Ocizla-Klanec
reg. zadruga z omejeno zavezo
vabi na

redni občni zbor

ki se bo vršil
dne 19. junija 1927 ob 3. uri pop.
v prostorih zadruge

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnštva.
2. Poročilo nadzorništva.
3. Čitanje reivzijskega poročila.
4. Potrditev letnih računov za leto 1926.
5. Izvolitev načelnštva in nad-zorništva.
6. Sprememba pravil.
7. Slučajnosti.

Odbor.

§ 25. zadružnih pravil: Občni zbor sklepa veljavno, če je udele-ženih vsaj polovica članov. Ako bi tega ne bilo, se vrši občni zbor 8 dni pozneje z istim dnevnim redom in ob isti uri ne glede na šte-vilo udeležencev.

IVAN KERŽE

ima v lastni zalogi najraznovrstnejše
kuhinjaške in druge hišne
potrabišine

Iz aluminija, steklovine, lesa, emajllirane
prsti itd. CENE NIZKE.
TRST, PIAZZA S. GIOVANNI št. 1

„VEDEŽ“
za leto 1927
je izšel!!

Dobiva se v knjigarni ŠTOKA
v Trstu, Via Milano šte. 39.

FRONTE D'ACQUISTO

Trst - Corso Vitt. Em. III, 39

MOŠKE SRAJCE

BELE, NAJFINEJŠE po Lir 19'80, 25'—, 29'70, 35.—, 40'—
(z 2 paroma manšet L 42'—)

BARVANE (z 2 ovratnikoma)

Reklamni tip	L 14'80	Crepe	od L 25'—
Extrafine od L 21'90, 24'90,			28'50, 45'— dalje.
25'—, 28'50, 29'20, 29'70,		Popeline, najfinejši	od L
32'—, 42'—, 43'—, 45'—.			42'—, 45'—, 58'— dalje.

Podružnica Trst, Corso Garibaldi 1.

Velikanska izbira izdelanih moških oblek, površnikov, jopičev „alpacas“, belih jopičev in „Tute“ za mehanike po abso-lutno konkurenčnih cenah. Bogata zaloga tu- in inozemskega blaga za moške obleke na mero. — LASTNA KROJAČNICA.

Fonte d'Acquisto

Corso Vitt. Eman. III, 39 TRST Corso G. Garibaldi šte. 1

ve, da so to žulji kmetov, ki jih dež topi in veter raznaša! Pred letom je bil les ene lope razprodan na dražbi. Ista usoda čaka gotovo tudi drugo lopo. Na ta način bodo trgovci vedno manj prihajali s svojo živino na semenj. Ne bodo imeli zavetišča pred dežjem, pekočim solncem in burjo.

IZ PREBENEGA

Ne dolgo temu se je «Mali list» obregnil v mrtvega Tula, pok. očeta cerkovnika iz Mačkolj, ki leži že 25 let pod zemljo. Prejšnji teden se je «Mali list» zopet spravil na Japca Japčevga iz naše vasi, ki je tudi že 17 let mrtev in se iz njega norčuje. Čas bi bil, da bi «Mali list» spoznal, da se mrtve ljudi pusti pri miru in da se samo spoštljivo govori o njih.

IZ JELŠAN

Naši domačini, ki so se za novo leto izselili v Ameriko ne pošiljajo nič kaj dobrih novic. Po poročilu nekaterih trpè tam kot črna živina. Ne dajmo se zapeljati na tako dolgo in drago pot, če ne vemo kaj nas tam čaka.

Davkar je zopet tu in brezobzirno in neusmiljeno trja davke. V petek so bili trije rubeži. Kam bo to prišlo?!

ŠKEDENJ.

Naš cerkveni pevski zbor je hotel letos zaključiti na poseben način šmarnično pobožnost. Pripravljali so skoraj ves mesec z nekimi latinskimi litanijami spremljanimi z orkestrom. Radovednost je privabila v torek večer k zaključku šmarnic toliko ljudi, da je bila cerkev, ki je bila res lepo okrašena, nabito polna. Litanije pa niso naredile na vernike posebnega utisa. Ljudem bi vsekakor mnogo bolj ugajale lepe slovenske litanije. Po mojem mnenju je bil zbor tudi preglasen. Res je, da ima glas visoko do neba, vendar kričanje ne spada v cerkev. **Z.**

UMETNIŠKA RAZSTAVA.

Na binkoštno nedeljo ob 9. se odprta pri Sv. Ivanu v bivšem otroškem vrtcu umetniška razstava naših tržaških umetnikov. Razstavljenih bo nad 60 del. Zastopan bo naš znani portretist Albert Sirk z nekaterimi portreti, pa tudi z velikimi kompozicijami, potem Milko Bambič, ki je doslej pri nas znan samo kot ilustrator, dalje tudi pri Italijanih znani Ernest Sešek, in z risbami in kipi France Gorše, učenec velikega Meštroviča. — Naj nihče ne zamudi te izredne prilike in naj se razstave gotovo udeleži!

Razstava bo odprta en sam teden, in sicer vsak dan nepretrgoma od 9—18 ure.

BINKOŠTNA VESELICA V POSTOJSKI JAMI.

Na binkoštno nedeljo popoldan, dne 5. junija, se vrši v Postojnski jami običajna ljudska veselica. Rzne godbe bodo svirale v plesni in koncertni dvorani ter v rajski jami. Jama bo odprta ves popoldan, tako da bodo posetniki imeli dovolj časa ogledati si to podzemsko krasoto, bajno razsvetljeno s tisočermi električnimi žarnicami. Ta dan bo prvič pričel poslovati nov podzemski poštni urad ki je zgrajen v eni stranski duplin koncertnedvorane in pred katerim so razpostavljeni okusno izdelani železni dežniki, okrašeni z raznobarnimi šipami. Pod temi dežniki se nahajajo lične mižice, ki služijo posetnikom za pisanje jamskih razglednic. Razglednice oddane v tem poštnem uradu bodo opremljene s posebnim jamskim pečatom.

Da se olajša ljudstvu prihod v Postojno, je Prometno ministrstvo dovolilo 50% popust na vozni ceni iz vseh postaj Treh Benečij in sicer od 1. do 10. junija.

Gospodarstvo

Kedaj naj se kosi, da dobimo dobro klajo?

Deteljišča, — posebno prve košnje — ne puščajmo zastarati, tako da poleže in ne čakajmo bujnega cvetja, ampak takoj pokosimo, ko začne spodaj bledeti.

Senožeti — posebno tam kjer so dobro gnojeni — pokosimo pa takrat, ko so boljše trave v polnem cvetju. Če se poslužujemo pravil, kosimo travo takrat, ko ni mokra. Ako se pa poslužujemo «prakse»

pokosimo hitro po dežju in v jutranjih rosnih urah. V takem slučaju se gotovo pokosi mnogo več in se človek tudi tako ne utruji. Tako pokošeno travo moramo pa takoj raztrositi. Če solnce pripeka na pokošene mokre kupe, dobi seno slab neprijeten duh. Za košnjo se nekateri ravnajo po luninih mlajih, kvartih in ščipih, kar je pa skrajno napačno! Po tridesetem smotrnem delu in opazovanju pri vseh poljskih panogah sem se trdno uveril, da nima luna prav nikakega upliva. Da, ima na tiste, ki v to verujejo, a jim luna več škoduje kot koristi. **J. H.**

Kuoraća viadjiira

Vse duoguo ma ni bluo duoma, kjer svūt ma rat jūma; pa zdaj gren damū, kjer Ančka ēa takū.

Prdragū mojū bravcū, napnūta vušesa kuotuo zajcū, pa čūjta kaj van buon pravuo kar Jurina u čabūluo mū ja spravuo.

Kier pa h Ančkū ma sūlee damū, na puovūn van kuo samuo tū: Drūgū ēednon puokukajtu u Nuvica, pa puoglejta kuo tan Kuoraća čviča! Na švūdanja

Razno

Tridesetkrat okoli zemlje

bi lahko ovili tobak, ki ga pokadimo v enem letu, ako bi se ta dal zviti v vrv debelo 3 cm. Ko bi se zložil ves ta tobak v pravih kockah bi stvorili piramido, ki bi bila večja od vseh egiptovskih piramid. Ko bi pa zdrobili ves tobak v prah bi z njim lahko zakrili mesto kot je Pompej, katero je zasul pepel iz ognjenika Vezuva v starih časih. Koliko denarja gre v dim!

Za smeh.

Klin s klinom.

Nek vrvar pošlje v lekarno po strupa, s katerim je nameraval zastrupiti podgane. Lekarnar, boječ se, da bi se vrvar zastrupil, mu ni hotel dati strupa. Čez nekoliko dni pošlje lekarnar svojega hlapca k vrvarju po vrvi, ki jo je potreboval. Vrvar mu pa sporoči, da mu ne more poslati vrvi, ker se boji, da bi se lekarnar obesil!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

G. M.—č Ivan, Žabče. Hvala za Vaše skrbno dopisovanje. Zadnja dva dopisa, žal, ne moremo priobčiti, ker smo jih prepozno prejeli. Ker mnogo potujete, se priporočamo za bodoče. O vsaki stvari pa pošiljajte točne podatke, da se bomo mogli na kaj opirati. Pošljite v kratkem še kaj!

I. R. Prebeneg: Družinske zadeve ne spadajo v list. V interesu Vašem in cele družine je, da se med seboj sprijaznite in pomirite. Naj zavlada med vami zopet ljubezen, ki je podlaga kršč. družine.

Uredniški predstojnik JANKO RENTIČ.

POJDI IN STORI TUDI TI TAKO.

Čigave so te testenine ki so tako dobre, vprašal je gospodar, ko je okusil izborne PEKATETE. Gospodinja mu je pokazala originalne zavoje, in bila vesela da mu je vstregla.

KLINIKA Dr. CICERO
POSTOJNA
Neirranje bolezni in operacije.
ŽARKI X
hitro zdravljenje jetičnega vnetja vršcev.

Dr. Joahim Ražem
odvetnik v Trstu
sprejema stranke v Materiji pri gosp. Ivanu Dekleva vsako nedeljo in na dan mesečnega semnja.

Čevljarnica Forcessin
Odklikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diploma di gran premio“
TRST - Via Giuseppe Caprin št. 5 pri Sv. Jakobu - TRST
Kdor išče obnavalo sena a vendar lepo, ta bo pomislil malo, ne kupil kar na slepo!
In še bo k „FORCESSINU“, ki v Trstu vsem od kraja — ubožcu ali bogatincu — najboljša čevlje daja ...

Čevlji za delo L. 48.—

Čevlji za delo L. 48.—

Kupujte vedno le
holandski kakao
DE JONG'S
ki mu gre prvenstvo po pristnosti in kakovosti!

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrirana zadruga z omejenim poročtvom
uraduje v svoji lastni hiši
ulica Torre bianca 19, I. nad.
Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek, račun in vloge za ček. promet ter obrestuje
po 4%
večje in stalne vloge po dogovoru.
Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru.
Daje posojila na vknjižbe, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru.
Na razpolago varnostne celice (safes)
Gradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-67.
Najstarejši sloven. denarni zavod

Zobozdravnik
Dr. L. Mermolja
sprejema
v GORICI na Travniku 5
II. nadstropje

Zobozdravnik
Dr. D. Sardoč
špecialist za ustne in zobne bolezni
perfekcioniran na dunajski kliniki
ordinira
v TRSTU
Via Ambriani 26/III. (proti Via S. Giovanni)
od 9—12 in od 3—7 ure

JAKOB BEVC - TRST
urarna in zlatarna
Trst - Campo S. Giacomo št. 5
Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1
ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje više kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRNANCE.